

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2014/100/EU,

annettu 28 päivänä lokakuuta 2014,

alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston asetuksen 93/75/ETY kumoamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eurooppalaisen merenkulkualan kilpailukykyä voidaan edistää resurssien tehokkaammalla käytöllä ja hyödyntämällä paremmin sähköisiä tietoja.
- (2) Tehokkuuden maksimointiin ja työn päällekkäisyyden välttämiseen liittyvistä syistä on tarpeen pyrkiä pitämään pohjana olemassa olevia kansallisia ja unionin järjestelmiä, teknisiä ratkaisuja ja standardointia. Näin voidaan myös hyödyntää järjestelmiin jo tehtyjä investointeja.
- (3) Direktiivin 2002/59/EY mukaisesti perustettu unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmää (SafeSeaNet), paitsi parantaa meriturvallisuutta, satamien ja merenkulun turvatoimia, ympäristönsuojelua ja pilaantumisen torjuntavalmiutta myös mahdollistaa meriliikenteen ja merikuljetusten tehostamiseen tähtäävien lisätietojen vaihtamisen unionin lainsäädännön mukaisesti.
- (4) Kustannusten säästämiseksi, useiden ohjausryhmien luomisen välttämiseksi ja korkean tason ohjausryhmän kokemuksen hyödyntämiseksi järjestelmän hallinnointiperiaatteita ja tehtäviä olisi mukautettava kattamaan uusia aloja, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan.
- (5) Direktiivissä 2002/59/EY edellytetään, että jäsenvaltiot ja komissio tekevät yhteistyötä kehittääkseen ja päivittääkseen unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmää niiden kokemusten pohjalta, joita on saatu järjestelmän toiminnasta, mahdollisuuksista ja toiminnoista, jotta järjestelmää voitaisiin tehostaa ottaen huomioon tieto- ja viestintäteknologioiden kehitys.
- (6) Kokemuksia on saatu ja tekniikkaa on kehitetty erityisesti sellaisen yhteentoimivan sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän kehittämiseksi, joka pystyy yhdistämään SafeSeaNetin tietoja muista unionin valvonta- ja jäljitysjärjestelmistä (CleanSeaNet, Euroopan unionin alusten kaukotunnistusta ja seuranta koskeva Euroopan unionin tietokeskus eli LRIT-tietokeskus ja Thetis) ja ulkoisista järjestelmistä (esim. satelliittivälitteiset AIS-kuvat) saatavien tietojen kanssa, mikä mahdollistaisi meripalvelujen paremman yhdentämisen. Muun muassa jäsenvaltioiden aloitteesta on käynnistetty useita alusten automaattiseen satelliittitunnistusjärjestelmään (AIS) liittyviä aloitteita, jotka ovat vahvistaneet satelliittivälitteisen AIS-datan saannin operatiiviset edut.
- (7) Euroopan meriturvallisuusvirasto ylläpitää järjestelmiä ja sovelluksia, jotka pystyvät tuottamaan jäsenvaltioiden viranomaisille ja unionin elimille kattavia tietoja esimerkiksi alusten sijainnista, vaarallisista lasteista ja saastumisesta sekä tarjoavat tukipalveluja tietyillä aloilla (muun muassa rannikkovartiostot, piratismiin torjunta ja tilastot) direktiivin 22 a artiklan ja liitteen III mukaan perustetussa ja ylläpidetyssä rajapinnan ja toimintojen valvonta-asiakirjassa (Interface and Functionalities Control Document, IFCD) myönnettyjen käyttöoikeuksien mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10.

- (8) Järjestelmän hallinnosta ja sen teknologisista parannuksista keskustellaan säännöllisesti jäsenvaltioiden kanssa SafeSeaNet-järjestelmän korkean tason ohjausryhmässä, joka on perustettu 31 päivänä heinäkuuta 2009 tehdyllä komission päätöksellä 2009/584/EY⁽¹⁾. Ryhmässä keskustellaan myös parannuksista, joita saadaan eri järjestelmien ja sovellusten teknisestä integroinnista. Nämä edistysaskeleet ja Euroopan meriturvallisuusviraston harjoittama yhdenntettyjen merenkulkutietojen testaus ovat luoneet synergiaa ja parantaneet järjestelmien ominaisuuksia ja palveluja.
- (9) Sen vuoksi direktiivin 2002/59/EY liitettä III olisi mukautettava vastaamaan SafeSeaNet-järjestelmästä saatuaan kokemukseen perustuvaa teknistä kehitystä.
- (10) VTMS-direktiivin liitteen III, joka kattaa unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmän ja jossa viitataan muuhun asiaa koskevaan unionin lainsäädäntöön, olisi oltava täsmällisempi, joten siinä olisi eriteltävä ne unionin säädökset, joiden osalta SafeSeaNet-järjestelmää nykyään käytetään, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/65/EU⁽⁵⁾; mainittujen säädösten osalta SafeSeaNetin käytöllä voidaan helpottaa tietojen vaihtamista ja jakamista ja helpotettaneen edelleen järjestelmän, yhdenntetyn tietojärjestelmän ja sellaisen foorumin käyttöä, jolla varmistetaan meriliikenteen järjestelmien ja sovellusten yhteensopivuus ja yhteentoimivuus, avaruusteknologia mukaan luettuna.
- (11) Tässä direktiivissä huomioon otettavalla kehityksellä voi olla keskeinen rooli, kun merialalle kehitetään merivalvontaa koskevaa yhteistä tietojenvaihtoympäristöä (CISE), joka on vapaaehtoinen ja yhteistyöhön perustuva prosessi Euroopan unionissa ja jolla pyritään edelleen tehostamaan ja edistämään asiaa koskevien tietojen vaihtoa merivalvontaviranomaisten välillä.
- (12) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitean) lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2002/59/EY liite III tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä marraskuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ Komission päätös 2009/548/EY, tehty 31 päivänä heinäkuuta 2009, SafeSeaNet-järjestelmän korkean tason ohjausryhmän perustamisesta (EUVL L 201, 1.8.2009, s. 63).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/65/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden satamiin saapuvia ja/tai satamista lähteviä aluksia koskevista ilmoitusmuodollisuuksista ja direktiivin 2002/6/EY kumoamisesta (EUVL L 283, 29.10.2010, s. 1).

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä lokakuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

"LIITE III

SÄHKÖISET VIESTIT JA UNIONIN MERENKULUN TIEDONVAIHTOJÄRJESTELMÄ (SafeSeaNet)**1. Yleinen käsite ja arkkitehtuuri**

Unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmä SafeSeaNet mahdollistaa meriturvallisuuteen, satamien ja merenkulun turvatoimiin, meriympäristön suojeluun sekä meriliikenteen ja merikuljetusten tehokkuuteen liittyvien tietojen vastaanottamisen, tallentamisen, hakemisen ja vaihtamisen.

SafeSeaNet on erikoistunut verkosto, joka on perustettu helpottamaan sähköisessä muodossa olevien tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja tuottamaan komissiolle ja jäsenvaltioille asiaa koskevia tietoja unionin lainsäädännön mukaisesti. Se koostuu kussakin jäsenvaltiossa sijaitsevien kansallisten SafeSeaNet-järjestelmien verkostosta sekä solmukohtana toimivasta SafeSeaNet-keskusjärjestelmästä.

Unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmä liittää yhteen kaikki kansalliset SafeSeaNet-järjestelmät, jotka on perustettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja sisältää SafeSeaNet-keskusjärjestelmän.

2. Hallinnointi, toiminta, kehitys ja ylläpito**2.1 Vastuut****2.1.1 Kansalliset SafeSeaNet-järjestelmät**

Jäsenvaltioiden on perustettava toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vastuulla toimiva kansallinen SafeSeaNet-järjestelmä, joka mahdollistaa merenkulkua koskevien tietojen vaihdon järjestelmän käyttöön oikeutettujen kesken, ja ylläpidettävä sitä.

Toimivaltainen kansallinen viranomainen vastaa kansallisen järjestelmän ylläpidosta, johon sisältyy tiedon käyttäjien ja toimittajien koordinointi kansallisella tasolla sekä sen varmistaminen, että UN LOCODES on määritetty ja että kansallinen tietoteknologinen infrastruktuuri ja 2.3 kohdassa tarkoitettussa IFCD:ssä kuvatut menettelyt luodaan ja niitä ylläpidetään.

Kansallisen SafeSeaNet-järjestelmän on mahdollistettava sen käyttöön oikeutettujen keskinäiset yhteydet toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vastuulla, ja siihen pääsy voidaan sallia merenkulkualan yksilöiduille toimijoille (alusten omistajat, asiamiehet, alusten päälliköt, laivaajat ym.) toimivaltaisen kansallisen viranomaisen luvalla erityisesti unionin lainsäädännön mukaisten ilmoitusten sähköisen toimittamisen ja vastaanottamisen helpottamiseksi.

2.1.2. SafeSeaNet-keskusjärjestelmä

Komissio vastaa SafeSeaNet-keskusjärjestelmän hallinnoinnin ja kehittämisen periaatteista sekä SafeSeaNet-järjestelmän yleisestä valvonnasta yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, ja Euroopan meriturvallisuusvirasto puolestaan vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa seuraavista tehtävistä:

- tekninen toteutus ja dokumentointi (SafeSeaNet),
- sähköisten viestien ja datan kehittäminen, toimivuus ja integrointi sekä rajapintojen ylläpitäminen SafeSeaNet-keskusjärjestelmän, satelliiteilla kerätty AIS-data mukaan luettuna, ja tämän direktiivin eri tietojärjestelmien kanssa 3 kohdan mukaisesti.

Solmukohtana toimiva SafeSeaNet-keskusjärjestelmä liittää yhteen kaikki kansalliset SafeSeaNet-järjestelmät ja luo tarvittavan IT-infrastruktuurin ja 2.3 kohdassa tarkoitettussa IFCD:ssä kuvatut menettelyt.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

2.2 Hallinnoinnin periaatteet

Komissio perustaa jäsenvaltioiden ja komission edustajista koostuvan korkean tason ohjausryhmän, joka vahvistaa oman työjärjestyksensä ja jonka tehtävänä on

- antaa suosituksia järjestelmän toimivuuden ja turvallisuuden parantamiseksi,
- antaa tarvittavia ohjeita järjestelmän kehittämiseksi,
- avustaa komissiota järjestelmän toimivuuden arvioimisessa,
- antaa asianmukaisia ohjeita sellaisen yhteentoimivan datanvaihtoalusta luomiseksi, joka yhdistää SafeSeaNet-järjestelmän tiedot muista tietojärjestelmistä saatuihin tietoihin 3 kohdan mukaisesti,
- hyväksyä 2.3 kohdassa tarkoitettu IFCD ja sen myöhemmät muutokset,
- antaa suuntaviivat tietojen keruuseen ja jakeluun SafeSeaNet-järjestelmän kautta niille toimivaltaisille viranomaisille, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet suorittamaan tämän direktiivin mukaisia asianomaisia tehtäviä,
- pitää yhteyttä muihin foorumeihin, erityisesti merenkulun hallinnon yksinkertaistamista ja sähköisiä tietopalveluja käsittelevän ryhmän kanssa.

2.3 Rajapinnan ja toiminnan valvonta-asiakirja sekä tekninen dokumentaatio

Komissio laatii jäsenvaltioita kuullen rajapinnan ja toiminnan valvonta-asiakirjan (IFCD) ja ylläpitää sitä.

IFCD:ssä kuvataan yksityiskohtaisesti vaadittu suoritustaso sekä SafeSeaNet-järjestelmän kansallisiin ja keskitettyihin osiin sovellettavat menettelyt asiaa koskevan unionin lainsäädännön noudattamista varten.

IFCD sisältää sääntöjä seuraaviin liittyen:

- käyttöoikeuksia koskevat suuntaviivat tietojen laadun hallintaa varten,
- tietojen yhdentäminen 3 kohdan mukaisesti ja niiden jakaminen SafeSeaNet-järjestelmän kautta,
- viraston ja jäsenvaltioiden toimintamenettelyt, joissa määritetään SafeSeaNet-datan laadun valvontamenettelyt,
- tietojen siirtoa ja vaihtoa koskevat turvallisuuseritelmät, ja
- tietojen arkistointi kansallisella tasolla ja keskustasolla.

IFCD sisältää yksityiskohtaiset säännöt vaarallisia tai pilaavia aineita koskevan tiedon säilyttämisestä ja saatavuudesta, kun tiedot liittyvät säännölliseen liikenteeseen, jolle on myönnetty vapautus 15 artiklan mukaisesti.

Virasto kehittää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa SafeSeaNetiin liittyvän teknisen dokumentaation, kuten standardit, jotka koskevat vaihdettavan datan muotoa, järjestelmien ja sovellusten yhteentoimivuutta, käyttäjäoppaita, verkoston turvallisuuseritelmiä sekä raportointivieltoitteiden tukena käytettäviä viitetietokantoja, ja ylläpitää niitä.

3. Datavaihtaminen ja jakaminen

Järjestelmässä on käytettävä alan standardeja, ja sen on voitava olla vuorovaikutuksessa SafeSeaNet-järjestelmän puitteissa tapahtuvaan tietojen luomiseen, esittämiseen tai vastaanottamiseen käytettävien julkisten ja yksityisten järjestelmien kanssa.

Komission ja jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä tarkastellakseen mahdollisuutta kehittää toimintoja, joilla mahdollisimman pitkälti varmistetaan, että tietojen tarjoajien — mukaan luettuna alusten päälliköt, alusten omistajat, asiamiehet, toimijat, laivaaajat ja asianomaiset viranomaiset — tarvitsee antaa tiedot vain kerran, ottaen asianmukaisesti huomioon direktiivin 2010/65/EU ⁽¹⁾ ja muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaiset velvoitteet. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että esitetyt tiedot ovat saatavilla käyttöä varten kaikissa relevanteissa raportointi-, ilmoitus-, tietojen jakamis- ja VTMS-järjestelmissä.

Jäsenvaltioiden on kehitettävä ja ylläpidettävä tarvittavia rajapintoja tietojen lähettämiseksi automaattisesti ja sähköisesti SafeSeaNet-järjestelmään.

SafeSeaNet-keskusjärjestelmää on käytettävä niiden sähköisten viestien ja datan jakelua varten, jotka vaihdetaan tai jaetaan tämän direktiivin sekä asiaa koskevan unionin lainsäädännön, muun muassa seuraavien mukaisesti:

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY ⁽²⁾, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa, sen 12 artiklan 3 kohdan osalta,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY ⁽³⁾, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista, sen 10 artiklan osalta,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY ⁽⁴⁾, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta, sen 24 artiklan osalta,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/65/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden satamiin saapuvia ja/tai satamista lähteviä aluksia koskevista ilmoitusmuodollisuuksista, siltä osin kuin sen 6 artiklaa sovelletaan.

SafeSeaNet-järjestelmän toiminnalla olisi pyrittävä helpottamaan esteettömän eurooppalaisen meriliikennealueen perustamista.

Kun kansainvälisesti hyväksytyt säännöt mahdollistavat kolmansien maiden aluksia koskevien LRIT-tietojen välittämisen, SafeSeaNet-verkostoja on käytettävä välittämään tarkoituksenmukaista turvallisuustasoa noudattaen tämän direktiivin 6 b artiklan mukaisesti saatuja LRIT-tietoja jäsenvaltioiden kesken.

4. Turvallisuus ja käyttöoikeudet

SafeSeaNet-keskusjärjestelmän ja kansallisten SafeSeaNet-järjestelmien on noudatettava tämän direktiivin vaatimuksia, jotka koskevat tietojen luottamuksellisuutta, sekä IFCD:ssä kuvattuja turvallisuusperiaatteita ja eritelmiä, erityisesti käyttöoikeuksien osalta.

Jäsenvaltioiden on yksilöitävä kaikki käyttäjät, sekä yksityishenkilöt että kansalliset SafeSeaNet-sovellukset, joille annetaan tehtävä ja tietyt käyttöoikeudet IFCD:n mukaisesti.”

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/65/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden satamiin saapuvia ja/tai satamista lähteviä aluksia koskevista ilmoitusmuodollisuuksista ja direktiivin 2002/6/EY kumoamisesta (EUVL L 283, 29.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).